

BARÁTH GÁBOR

Pünkösdhétfő üzenete

„MENJETEK TEHÁT, TEGYÉTEK TANÍTVÁNYOMMÁ MIND A NÉPEKET!
KERESZTELJÉTEK MEG ŐKET AZ ATYA ÉS A FIÚ ÉS A SZENTLÉLEK NEVÉRE,
ÉS TANÍTSÁTOK MEG ŐKET MINDANNAK MEGTARTÁSÁRA,
AMIT PARANCSOLTAM NEKTEK.
S ÉN VELETEK VAGYOK MINDENNAP A VILÁG VÉGEZETÉIG.

KÜLDETÉS

Kezdetnek álljon előttünk a pünkösdhétfői evangéliumi szakasz egyik fontos részlete: „Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket.” Jézus egyfajta megbízatásról, küldetésről beszél, amely komoly elvárások elé állítja a tanítványokat és a ma emberét egyaránt. **A küldetésben mindig van valami kihívás, bizonytalanság:** tudom-e, hogy mi a célom, tudom-e, hogyan valósítom meg, bízom-e a sikerben, és még számtalan nehézséget sorolhatnánk. A küldetés arra hivatott, hogy felrázza az embert, és értelmes célt adjon neki. A küldetés elindít az ismeretlenbe, kíméletlenül elvágja a köteléket, amely köztem és a jól bevált, megszokott és kényelmes életem között húzódik. Cserébe ad egy fonalat, ami bizonytalan, talán erőtlén, és könnyen elszakad. Lehet, hogy ez a fonal erőtlén, mégis valami újat, valami szokatlant hoz az életembe, és pont ezért válhat számomra izgalmassá.

Az emberek többsége kedveli a kihívásokat, mert mindegyikben van valami új, pont ez teszi izgalmassá. A küldetés sikerét azonban a cél elérése határozza meg. A tanítványok egyetlen szó nélkül belevágtak az ismeretlenbe, mert tudták, hogy jó a cél, ahová tartanak. Ugyanakkor azt is tudták, hogy Jézus nem ad „olcsó” célokat az embernek.

Miért tudják, hogy jó céljuk van? A küldetés magába foglalja a megbízást. Mennyire kifejező: Isten annyira megbíz az emberben, hogy komoly feladatot ad számára, még akkor is, ha az ember nem érez magában elég erőt a feladathoz. A megbízásban nem a teljesítményen van a hangsúly, hanem a bizalmon. Isten bíz bennem. Én vajon bízom-e Istenben?

Azt mondja Jézus nekünk: „Menjetez, és...”

MENJETEK, NE ÁLLJATOK MEG, NE HÁTRÁLJATOK, INDULJATOK EL, ÉS MOST CSELEKEDJETEK, AMÍG NEM KÉSŐ...

Miről szól ez a küldetés? „Tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek.”



TANÍTVÁNYSÁG

Azt mondja Jézus: „Onnan ismeri meg a világ, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” **Tanítványnak lenni azt is jelenti: szeretni akarom a mellettem élőket.** Nem azért, mert parancs, nem azért, mert kötelező, hanem azért, mert ez a saját döntésem. Azért, mert ez az emberség.

Jézus idejében a tanítványok igyekeztek minél több időt tölteni Jézussal, mert Ő volt az életük alapja, mert öröm volt vele lenni. Sok mindent elvettek a Mestertől, és készek voltak figyelni a tanítására. És nemcsak figyelték Jézust, hanem készek voltak a tettekre. Még akkor is, ha sokszor gyengének érezték magukat a feladathoz.

Megkeresztelni valakit, annyit jelent, mint bevinni őt a Szentháromságos Egy Isten életébe, ahol lendületet kap, hogy meginduljon az életbe. A keresztség tehát szintén egy küldetés, egy megbízás. Isten rám bíz az ő titkát. A keresztség, amellyel, hogy küldetés, hatalmas ajándék, amelyet jól kell tudni használni. Ezt követően az ember megkapja a küldetést, hogy Isten tanúja legyen a világban, hogy meglássa mindazt, ami sokszor emberi szemmel alig érzékelhető, hogy meglássa a jót, az értéket, a szépet. És ezek után ezen értékek szerint éljen. Ha képes vagy Isten parancsai szerint élni az életemet, akkor érezhető lesz Isten ígérete: „s én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig.”



Miénk az ígéret, éljünk úgy, hogy valóban közöttünk van Krisztus!